

Motion

1977/78:698

av Per-Eric Ringaby m. fl.

om en enhetlig övre åldersgräns för uttagande av vissa avgifter

När det gäller åldersgränser för erläggande av arbetsgivaravgifter råder stora olikheter. Ett sammandrag av dessa åldersgränser ser ut på följande sätt:

1. *Egentliga arbetsgivaravgifter*

- a) socialförsäkringsavgifter till sjukförsäkring – ingen åldersgräns,
- b) socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen – ingen åldersgräns,
- c) socialförsäkringsavgift till ATP – 65 år.

2. *Egenavgifter:*

- a) sjukförsäkringsavgift – 65 år,
- b) socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen – 65 år,
- c) tilläggsavgift (ATP) – 64 år (i generationerna 1911–1927 dock 65 år).

3. *Allmän arbetsgivaravgift:*

ingen åldersgräns vare sig i fråga om egentlig arbetsgivaravgift eller egenavgift.

Till detta kan läggas att 65 resp. 64 års åldersgränser för egenföretagare bara gäller personer som driver företag i form av handelsbolag eller enskild firma, medan de som har aktiebolag får betala sin egenavgift utan åldersgräns.

Den nu gällande ordningen infördes år 1974. Före detta år betalades alltså inga arbetsgivaravgifter eller egenavgifter för personer över dåvarande pensionsålder, 67 år.

Riksdagen begärde år 1974 (SFU 1974:1) en utredning inom pensionskommittén av bl. a. frågan om den bristande enhetligheten i vad gäller åldersgränserna och frågan om en övre åldersgräns över huvud taget.

Nämnda fråga har nu utretts av pensionskommittén som i betänkandet Pensionsfrågor m. m. (SOU 1977:46) föreslår en övre gräns för avgiftsuttag t. o. m. 64 år. Tilläggas kan att slopandet år 1974 av den del av folkpensionsavgiften som anställda tidigare själva betalade motiverades med önskemålet att redan detta år tillförsäkra löntagarna en påtaglig standardförbättring (upp till 1 500 kr. per år), detta i avvaktan på en mera genomgripande skatteomläggning.

Utöver de här redovisade oformligheterna, som uppstod när åldersgränsen 67 år slopades, vid erläggandet av sociala avgifter skall här bara beröras ytterligare en.

Det förekommer ofta att gamla människor anlitar andra äldre som hjälp och tillsyn i hemmet för att kunna klara sig så länge som möjligt i den egna bostaden. Det kan röra sig om en 80-90-åring som betalar en yngre pensionär för att få hjälp och tillsyn då och då. Man måste betrakta det som helt orimligt att en sådan åldring utöver lönen skall betala tusentals kronor i sociala avgifter till en kanske 70-åring som hjälper den andre. Många gamla har fått avstå från sådan hjälp då de inte har råd med den. De kan inte förstå att de numera måste betala t. ex. folkpensionsavgift till en som redan är folkpensionär.

Det framstår som ytterst angeläget att återinföra en åldersgräns där arbetsgivaravgifter resp. egenavgifter inte behöver erläggas samt att denna åldersgräns i enlighet med pensionskommitténs förslag blir enhetlig för alla och sätts till 64 år.

Med stöd av det anförda hemställer vi

att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag om en enhetlig åldersgräns vid beräkningen av arbetsgivaravgifter och socialförsäkringsavgifter till den allmänna försäkringen.

Stockholm den 24 januari 1978

PER-ERIC RINGABY (m)

KARL LEUCHOVIUS (m)

BLENDALITTMARCK (m)

YVONNE HEDVALL (m)